

En forening for alle

Foreningens arbeid fortsetter, som fagforening, faglig forening og samfunnsaktør.

TEKST

Håkon Kongsrud Skard

PUBLISERT **14. oktober 2019**

Andreas Høstmælingen har trukket sitt kandidatur og jeg står igjen som eneste kandidat til presidentvervet. Jeg vil takke Andreas for gode debatter gjennom høsten. Vi har beholdt en gjensidig respekt for hverandre til tross for uenigheter, og gjennom det gitt medlemmer et godt grunnlag til å ta stilling til foreningens arbeid.

LES OGSÅ

Jeg trekker meg som presidentkandidat

Jeg har innsett at forutsetningene for å være den lederen jeg ønsker å være ikke er til stede. Derfor trekker jeg meg.

Medlemmenes betydning

Det er likevel temaer som henger igjen fra debattene og som Landsmøtet dermed ikke får tatt stilling til gjennom et valg mellom to kandidater. Disse temaene mener jeg må avklares. Fremst av disse er medlemmenes betydning for foreningens arbeid.

Høstmælingen sier i teksten hvor han trekker seg at han ikke er villig til å rette seg etter medlemmenes røst hvis han opplever at det går på tvers av godt fag. I en demokratisk medlemsorganisasjon så er det medlemmene som leder organisasjonen. Det at Høstmælingen ikke ville kunne rette seg etter dette innebærer at det er en riktig avgjørelse av ham å trekke seg. Denne erkjennelsen står det respekt av.

Videre mener jeg at medlemmene er de som i det daglige benytter, utvikler og eier faget gjennom sine psykologroller som behandlere, ledere, sakkyndige, forskere, rådgivere, konsulenter, studenter og mye mye mer. Vi skal forvalte faget på vegne av våre medlemmer, søke å legge til rette for fag og fagutvikling, men faget eies ikke av foreningen.

Dette har av noen blitt forstått som at jeg ikke mener Psykologforeningen er en faglig forening. Jeg sitter i fagutvalg for voksenpsykologi i foreningen og jeg jobber på en forskningspoliklinikk. La meg derfor uttrykke klart at jeg er lidenskapelig opptatt av foreningen som faglig forening. Likevel er det medlemmene som utøver og utvikler

faget, derfor bør foreningen jobbe for medlemmenes faglige vilkår. Uten at dette er i strid med godt fag. Tvert imot så er dette å bygge opp under godt fag.

Gjensidig avhengighet

For flere har Psykologforeningen hatt sin primære verdi som samfunnsaktør. Å gi befolkningen psykologisk kunnskap gjennom formidling og bidrag til samfunnsdebatten, er en kilde til stolthet og tilhørighet. Det gjelder også meg. Hvert år deler Psykologforeningen ut “Åse Gruda Skard- prisen”, for fremragende formidling av psykologisk kunnskap. Jeg når ikke min mormor til anklene hva angår formidling, men verdien av det har jeg alltid hatt med meg. Psykologforeningen skal bestå som premissleverandør av solid psykologisk kunnskap i samfunnsdebatten.

Jeg ønsker også å adressere bekymringen enkelte uttrykker for at de vil bli “annenrangs psykologer”. Ikke på noe tidspunkt har jeg ment, sagt eller skrevet at noen psykologer er bedre eller viktigere enn andre. Tvert imot har jeg fra starten vektlagt at vi er gjensidig avhengig av hverandre og skal omfavne mangfoldet i vår medlemsmasse akkurat som vi omfavner kompleksiteten i faget. Psykologforeningen skal ha plass for alle autoriserte psykologer, uavhengig av arbeidssted, faglige synspunkter og hvor de er utdannet. Vi er alle avhengige av hverandres solidaritet i en forening og avhengig av hverandres innsats i vårt daglige arbeid.

LES OGSÅ

Splittelsens tapere og seierherrer

Det mest tragiske med Høstmælingens retrett er at splittelsen han fryktet allerede er her.

Tommy Sotkajærv og jeg rakk å ha noen debatter før han trakk seg som kandidat til presidentvervet. Da var vi enige om behovet for å engasjere medlemmene og øke den demokratiske deltakelsen i foreningen. Når han nå sier at han vil følge nøye med fremover, så hadde jeg ikke ventet annet. Jeg håper det også gjelder alle øvrige medlemmer, både fordi vi må holde deltagelsen ved like og fordi jeg ønsker å vise meg som en president for alle medlemmer, både i handling og ord.

Jeg står ved min påstand om at diskusjonen rundt foreningens arbeid er nødvendig, selv om dialogen tidvis blir spiss i sosiale medier. Uenighet og kompromisser er grunnfjellet i ethvert demokrati, så også i vår forening. Det er derfor jeg har vært klar på at jeg kan og vil samarbeide med alle medlemmer, alle eksterne aktører, uansett hvor forskjellig man er i ståsted og synspunkter. Foreningens arbeid står støtt i våre lover og prinsippprogram, derfor kan vi trygt ha debatt om hvordan dette arbeidet forstås, vektles og utøves. Vi består og vil bestå som en fagforening, en faglig forening og en samfunnsaktør.

TEKST

Håkon Kongsrud Skard, president i Norsk psykologforening